N°. 56. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZONDAG 6 EN MAANDAG 7 MAART.

NEDERLANDEN.

ALGEMEENE REKENKAMER.

Ten gevolge der openstelling bij de Wet van den 24sten December 1856 (*Staatsblad* n°. 129) van een nieuwen termijn tot verwisseling, zijn ingetrokken en bij de Algemeene Rekenkamer overgebragt de volgende Muntbiljetten, als:

Uitgegeven krachtens de Wet van den 18den December 1845 (*Staatsblad* n°. 90.)

27	Stuks	à	f 100	bedragende	f	2,700
50	»	»	20	»		1,000
162	»	»	10	»		1,620
212	»	»	5	»		1,060
					f	6,380

Uitgegeven krachtens de Wet van den 17den September 1849 (*Staatsblad* n°. 46.)

9	Stuks	à	f 500	bedragende	f	4,500
311	»	»	100	»		31,100
631	»	»	10	»		6,310
					f	41,910

en alzoo tot een gezamenlijk beloop van: *acht en veertig duizend twee honderd negentig gulden.*

Al deze Muntbiljetten zijn bij de Algemeene Rekenkamer volkomen onbruikbaar gemaakt, en zullen aldaar blijven berusten tot dat de geheele vernietiging overeenkomstig den inhoud van Art. 5 der Wet van 17 September 1849 (*Staatsblad* n°. 46) kan plaats hebben, als wanneer daarvan zal worden kennis gegeven.

's Gravenhage, den 24sten Februarij 1859.

De Algemeene Rekenkamer,
GEVERS.
Ter ordonnantie van dezelve,
SPANJAARD.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De ministeriele Parijsche *Constitutionnel* berigtte eergisteren, dat er bevel tot verwijdering der Fransche troepen uit den Kerkelijken Staat gegeven was en dat het Fransche legercorps te Rome reeds bevel ontvangen had om zich van daar naar Civita Vecchia te begeven. De officiele *Moniteur* van gisteren verklaart dat dit berigt althans voorbarig is. Ter zelfder tijd verscheen een nieuw nommer van den *Constitutionnel* met het volgende berigt: » Wij vernemen heden (Donderdag) avond, dat de aftogt der Fransche troepen naar Civita Vecchia begonnen is."

— Een Parijsch dagblad, hetwelk van het Fransche gouvernement onafhankelijk is, het *Journal des Débats*, zegt in zijn nommer van gisteren:

» In de merkwaardige zitting van het Engelsche Lagerhuis van den 25sten Februarij hebben de Engelsche bewindslieden niet gezegd, welke voorstellen lord Cowley in last had te Weenen te doen. Maar lord Palmerston heeft toen onder anderen gewaagd van de bijzondere verdragen, welke aan verscheiden souvereinen van Italie Oostenrijks bescherming tegen alle aanvallen van buiten en tegen elke oproerige beweging binnen 'slands verzekeren: hij zeide dat tegen het eerste gedeelte dier verdragen geene bedenkingen ingebragt konden worden, en dat Oostenrijk zonder bezwaar en zonder schande het tweede gedeelte zou kunnen laten varen. Men meende toen dadelijk, dat die gezegden van lord Palmerston eenig licht over het doel der zending van lord Cowley konden verspreiden; thans hebben wij reden om te denken dat die meening juist is, en dat Engeland gaarne Oostenrijks uitsluitende tusschenkomst tot handhaving der binnenlandsche orde in die onderscheiden staten zou zien vervangen door de gezamenlijke waarborging van Europa.

» Indien dit, gelijk men denken mag, het hoofddoel van lord Cowley's zending naar Weenen is, dan behoeven wij niet te zeggen, hoe zeer wij wenschen dat de Engelsche diplomaat ingang bij Oostenrijk vinde. Die voorstellen immers zijn voor een ieder voordeelig zonder iemands eer of belangen aan te tasten. Wanneer zij door Oostenrijk aangenomen en door Europa bekrachtigd wierden, zou men nog wel niet kunnen zeggen dat alle aan Italie's gesteldheid verbondene moeijelijkheden voor de toekomst weggeruimd waren; ook zou het dan nog kunnen gebeuren dat de uitvoering niet altijd zeer gemakkelijk was. Maar door een zoo treffend blijk van opregte zucht om den vrede te behouden, zouden de groote mogendheden aan de voorstanders van den oorlog in Europa den moed en de wapenen ontnemen.

» De door Engeland, naar gezegd wordt, gedane voorstellen hebben dus in de eerste plaats de heilzame strekking om Europa van eene langdurige onzekerheid te ontheffen, door een einde te maken aan die winderige redekavelingen en die onverstandige plannen, waarmede het publiek nu sedert twee maanden vermoeid wordt. Alle gedachte aan omwerking der landkaart van Europa vervalt door die voorstellen; al die vraagpunten welke (om van andere en grootere bezwaren niet te spreken) alleen door eenen oorlog tot beslechting konden worden gebragt, worden door dezelve buiten het geding gesteld en de aandacht uitsluitend gevestigd op het diplomatieke onderzoek van zekere bepalingen, die in eenige bijzondere verdragen vervat zijn. Dat is een groot voordeel, hetwelk gewis door geheel Europa op den regten prijs zal worden geschat; en het kan ook voor Oostenrijk zelf niet onverschillig zijn, ten ware deze mogendheid weinig oordeel of weinig behagen in den vrede mogt hebben.

» Buitendien zijn die voorstellen allezins waardig om bij Oostenrijk in overweging te komen, en zij kunnen, dunkt ons, zoo zij door die mogendheid aangenomen worden, haar noch tot schade noch tot schande strekken. In de eerste plaats worden zij haar gedaan door Engeland, hetwelk niet ondersteld kan worden onverschillig omtrent de eer van eenen ouden bondgenoot te zijn. Verder is er in de door Engeland voorgeslagen schikking niets gelegen, wat Oostenrijk in zijne teergevoeligheid kan kwetsen. Niet alleen worden in de bedoelde verdragen die bepalingen, welke aan onderscheiden staten van Italie Oostenrijks bescherming tegen buitenlandsche vijanden verzekeren, gaaf erkend, maar men heeft ook middel gevonden om de gevergde opoffering betreffende dat gedeelte der verdragen, waarbij Oostenrijk met de handhaving der binnenlandsche orde in die staten belast is, voor hetzelve mogelijk en met de eer bestaanbaar te maken.

» Immers men behoort niet te miskennen, wat betrekking er, uit het zedelijke oogpunt, is tusschen Oostenrijk en die vorsten welke het door de bedoelde verdragen tot nog toe tegen alle binnenlandsche vijanden heeft beveiligd. Het is ligt te zeggen dat Oostenrijk die vorsten voortaan aan zich zelven behoort over te laten, wat er ook van komen moge. Maar zoo spreekt geen billijk en verstandig man, geen man die weet dat er geen ander middel is om vrede in de wereld te houden dan telkens met het eergevoel van zijnen buurman te rade te gaan en zich in diens omstandigheden te verplaatsen alvorens zich tot hem te wenden met eenig aanzoek waarmede de eer gemoeid is. De bedoelde verdragen zijn meerendeels van zeer oude dagteekening; zij zijn meermalen in toepassing gebragt, en wel met goedvinden van geheel Europa. Wanneer men in zulke omstandigheden eenvoudig aan Oostenrijk zegt, dat het die vorsten aan zich zelven moet overlaten in al wat de orde binnen 's lands betreft, — dat zou even goed zijn als of Oostenrijk gelast wierd hen aan de revolutie prijs te geven, hunne troonen te zien omwerpen zonder eene hand uit te steken, hen koel af te wijzen, ook zelfs wanneer zij krachtens plegtig aangegane verbindtenissen aanzoek komen doen om dien bijstand, welke hun dikwerf verleend en altijd toegezegd is.

» Aan Oostenrijk enkel en eenvoudig zoo iets voor te slaan kon noch aan Engeland in den zin komen, hetwelk zoo veel afkeer van den oorlog aan den dag legt, noch aan Frankrijk, hetwelk te veel eergevoel heeft om dat gevoel bij anderen te kunnen miskennen. Alzoo wordt, naar men verzekert, aan Oostenrijk aangeboden, zijne uitsluitende bescherming, waaronder de bedoelde souvereinen tot nog toe stonden, te vervangen door de gezamenlijke waarborging van Europa, welke waarborging genoegzaam zou zijn om die staten voor gewelddadige omkeeringen te behoeden, maar ook om nuttige hervormingen te weeg te brengen en eene betere verstandhouding tusschen die onderscheiden vorsten en hunne volken te vestigen.

» Zoo zouden die kleine staten onttrokken worden aan Oostenrijks uitsluitenden invloed, welke, naar het schijnt, het voornaamste onderwerp der klagten en beduchtheden van Piemont is geworden, welke ook aan het Fransche gouvernement zorg baart en ten laatste Engelands opmerkzaamheid tot zich getrokken en hetzelve tot vredestichtende bemoeijingen genoopt heeft. Deze uitsluitende invloed van Oostenrijk zou dus verdwijnen zonder ruime baan voor twisten en voor onvruchtbare revolutien te maken; hij zou ophouden, maar om voor den vredelievenden en vrijzinnigen invloed van Europa plaats te maken. In dezen invloed zou Frankrijk een behoorlijk aandeel hebben, zonder dat zijne rol in Italie, als gepaard gaande met de werkzaamheid van geheel Europa, eene oorzaak van bezorgdheid en moeijelijkheden voor Oostenrijk zou kunnen worden; Italie eindelijk zou allengs van zijne volksmenners en van zijne slechte regeringen verlost worden en betere dagen voor zich kunnen hopen. Dan zou men welligt deze wijze woorden van lord John Russell bewaarheid zien: » Geen oorlog, hoe voorspoedig ook, hetzij met of zonder bijstand van buitenlanders ondernomen, zou aan Italie zoo veel geluk en zoo veel voordeelen kunnen verschaffen, als de vreedzame schikkingen welke door de groote mogendheden van Europa zouden kunnen worden gemaakt." Van ganscher harte vereenigen wij ons met dezen wensch, welken een van Italie's waarachtigste vrienden koestert voor eenen door den hemel rijk begaafden en door het lot zwaar beproefden volksstam, die de toegenegenheid van de beschaafde wereld verdient en hare bezorgdheid gaande maakt.

» Doch als wij het Fransche gouvernement zoo veel moeite zien doen om aan dat schoone land de zegeningen van orde en vrijheid, onderling

vereenigd, te verschaffen, dan rijst bij ons onwillekeurig de gedachte aan de gesteldheid van ons land en de wensch dat er een dag voor Frankrijk kome, waarop die twee zegeningen niet langer vaneen gescheiden zijn, waarop wij eindelijk in het geruste genot komen van die onwaardeerbare schatten, welke wij thans trachten mede te deelen aan volken, voor welke wij voorzeker noch in begaafdheid, noch in verstand, noch in geestkracht noch in roem onderdoen.

» Hoe harde beproevingen de vrijheid hier te lande tot nog toe ook heeft moeten ondergaan, wij kunnen niet gelooven dat zij er altijd moet kwijnen als in eenen onvruchtbaren grond, en dat de Fransche bodem bepaaldelijk ongeschikt is voor die edele plant, welke voor onze ziel even onmisbaar is als spijs en drank voor ons ligchaam. Er werd eens door iemand, wij weten niet wie, gezegd dat de vrijheid door Frankrijk altijd wordt beschouwd als een uitvoerartikel, nuttig voor anderen maar schadelijk voor ons zelven: dien grievenden kwinkslag wraken wij; wij hebben hooger dunk van ons land, betere verwachtingen van deszelfs toekomst."

— In Frankrijk is het verboden bankbiljetten en ander papiergeld met 's rijks brievenpost te verzenden, ofschoon dit verbod sedert lang niet wordt gehandhaafd. Thans is aan het Wetgevend Ligchaam eene wet voorgedragen bepalende dat men bankbiljetten, bons en coupons, betaalbaar aan toonder, in eenen brief sluiten en met de post verzenden mag, mits men daarvan aangifte doe en het gezamenlijke bedrag niet meer dan 2000 francs beloope. Voor de alzoo verzonden geldswaarde stelt de administratie der posterij zich verantwoordelijk, met uitzondering van het geval dat dezelve door overmagtige omstandigheden verloren gaat. Deze verantwoordelijkheid houdt op, zoodra de brief, die de geldswaarde bevat, ongeschonden aan den geadresseerde is behandigd. De afzender zal daarvoor (boven het gewone briefport, berekend naar het gewigt, en het aanteekengeld) een regt betalen hetwelk tien centimes voor elk honderdtal francs, doch in geen geval minder dan 50 centimes bedraagt.

DUITSCHLAND.

Een dikwijls goed onderrigt Weener correspondent der Hamburger *Börsenhalle* meldt onder dagteekening van den 1sten dezer:

» Lord Cowley is reeds gisteren door den Keizer in een bijzonder gehoor ontvangen. Dat door Z. M. aan den buitengewonen Britschen gezant hoogst belangrijke mededeelingen gedaan zijn mag men uit de omstandigheid opmaken, dat laatstgenoemde nog den eigen avond den overste Townley met depêches naar Londen afgezonden heeft. Het gerucht wil heden dat de bemiddelings voorstellen van lord Cowley alhier ingang gevonden hebben. Zonder nu bepaald voor de waarheid van dit gerucht te kunnen instaan, wil ik aan den anderen kant daaraan niet te zeer twijfelen, daar mij van eene allezins bevoegde zijde heden verzekerd word, dat de Engelsche voorstellen, met enkele uitzonderingen waarop echter lord Cowley niet scheen te willen aandringen, volkomen bestaanbaar zijn met de eer en de belangen van Oostenrijk. Ten gevolge daarvan hoort men dan ook heden van verschillende kanten beweren dat Frankrijk, wanneer het in zijne tegenwoordige uittartende houding en staatkunde mogt willen volharden, binnen weinige weken eene magtige coalitie tegen zich zou zien vormen.

» Een ander belangrijk berigt is dat het Weener kabinet binnen eenige dagen de tusschen de Donau-oeverstaten getroffen overeenkomst betrekkelijk de wijzigingen, die de Parijsche conferentie in de Donauscheepvaart-acte verlangd heeft, aan de kabinetten, welke in die conferentie vertegenwoordigd zijn geweest, zal toezenden."

Een Weener ministerieel blad, de *Ostdeutsche Post*, behelst een artikel waarin het standpunt schijnt aangewezen te worden, hetwelk het Weener kabinet ten aanzien der voorstellen van lord Cowley waarschijnlijk zal aannemen. Daarin wordt gezegd, dat de speciale verdragen van Oostenrijk met de Italiaansche hertogdommen volmaakt op het regt gegrond zijn, en dat Oostenrijk alle regt zou hebben om op een voorstel tot opheffing dier verdragen met de grootste verontwaardiging te antwoorden, maar dat aan den anderen kant het behoud des vredes zulk een groot en heilig belang van den tegenwoordigen tijd is, dat het wel een offer der zelfverloochening waard is. » Wij zouden dus, zoo vervolgt het Weener blad, hoe moeijelijk het ons ook valt, een hoogeren pligt gehoorzamen en aan Oostenrijk raden om dit offer aan den vrede der wereld te brengen; wij zouden zulks zonder kwetsing van het nationaal eergevoel kunnen doen, want gematigdheid is immers altijd het bewijs van een edeler bewustzijn van kracht, dan brutale overmoed; wij zouden dit offer voor den vrede aanraden, indien wij wisten dat het niet te vergeefs gebragt zou worden, indien wij eenen waarborg hadden dat de vrede alsdan in de daad en duurzaam verzekerd zou wezen. Mogten de mogendheden, welke de bemiddeling op zich genomen hebben, ook dezen waarborg verschaffen! Mogten zij er voor instaan dat niet, wanneer de heden als voorwendsel gebezigde quaestie uit den weg geruimd is, reeds morgen weder eene andere te voorschijn gezocht, eene nieuwe opzettelijke uittarting gedaan worde!"

— De circulaire welke de Oostenrijksche regering in het begin der vorige maand aan hare gezanten bij de Duitsche hoven gerigt heeft, en waarvan reeds meermalen melding is gemaakt, is thans bekend geworden. Zij is van den volgenden inhoud.

» Weenen 5 Februarij.

» De ernstige bezorgdheid, die de politieke gesteldheid van Europa sedert het begin van dit jaar heeft ingeboezemd, heeft zich ook in alle deelen van Duitschland diep doen gevoelen. Tot verrassing der regeringen en der volken, die den vrede wenschen, en wier bemoeijingen zoo vele van den vrede afhankelijke belangen ten doel hebben, is het algemeene vertrouwen op de toekomst op betreurenswaardige wijze geschokt geworden. Tusschen de mogendheden bestaat geen geschil, waaruit die schok zich laat verklaren; maar hoe minder men voor de ontstane bezorgdheid eene regtmatige oorzaak weet te vinden, des te langzamer schijnt zij voor eene gunstiger beoordeeling van den staat van zaken plaats te willen maken.

» Dit algemeen verspreide gevoel van onzekerheid is levendig te betreuren; maar het heeft toch reeds eene onmiskenbaar nuttige uitwerking gehad door de eenstemmigheid waarmede de publieke opinie in Duitschland zich, met het oog op de als zeer nabij beschouwde oorlogsgebeurtenissen, voor eene krachtige zamenwerking verklaard heeft.

» De taal der Duitsche staatsmannen en der Duitsche drukpers heeft in wijden kring den indruk bevorderd, dat geheel Duitschland zich bedreigd zou achten, wanneer Oostenrijk door eene onregtmatige aanranding zijner bezittingen in Italie genoodzaakt wierd de wapenen tegen eene der grootste militaire mogendheden van Europa aan te gorden. De overtuiging van geheel Duitschland heeft zich geuit in een krachtig protest tegen den terugkeer der tijden van het Rhijnverbond. Met ontzag gebiedende overeenstemming heeft zich het gevoelen doen gelden, dat, wanneer eene schending van het Europesche regt eenen Duitschen staat, al ware het ook nog maar in zijn niet-Duitsch grondgebied, bedreigde, al zijne bondgenooten zich aan hem behoorden aan te sluiten, om door de zedelijke kracht eener zoo magtige vereeniging den vrede te handhaven, en, bijaldien dit tegen alle verwachting niet gelukken mogt, gemeenschappelijk het aangetaste eigendom van een lid des bondgenootschaps en de heiligheid der verdragen, en daardoor tevens de eer, de waardigheid, de veiligheid en de magt van het vereenigde Duitschland te beschermen.

» Niet weinige Duitsche kabinetten hebben ons onder deze omstandigheden den wensch doen kennen, om de vraag nader te behandelen, door welke bepaalde besluiten en in welke vormen eene solidaire handeling, voor het geval van eenen aanval op Oostenrijk, bij tijds op behoorlijke wijze verzekerd zou kunnen worden. Van verschillende kanten zijn wij aangezocht om onze zienswijze over den staat van zaken te doen kennen, met name ook daarover, in hoe verre het oogenblik zou gekomen wezen, om eene verklaring van het grondwettig orgaan des Duitschen Bonds uit te lokken, of de eventueel door hetzelve te nemen besluiten voor te bereiden. Wij moeten ons daardoor genoopt gevoelen om aan onze bondgenooten vertrouwelijk mede te deelen hoe wij denken over hetgeen in de tegenwoordige gesteldheid van zaken noodig is.

» Die gesteldheid kenmerkt zich door een gunstiger voorkomen van de politieke verschijnselen, die in eene mindere mate het bestaan van oogenblikkelijk oorlogsgevaar aanwijzen; maar zij kenmerkt zich tevens door het gemis van allen waarborg, dat niet eensklaps en onder eenigerhande voorwendsel de vrede van Europa door de uitbarsting van eenen oorlog in Italie op nieuw en ernstiger bedreigd worde. Getrouw aan zijne steeds betoonde gematigdheid en vredelievendheid zal het Oostenrijksche hof al het mogelijke doen om verwikkelingen te verhoeden; maar wij kunnen ons niet ontveinzen dat, zoo lang de politiek van Sardinio haar tegenwoordig tegen het volkenregt aandruischend karakter behouden en hare berekeningen op revolutie en oorlog gronden mag, de oorlog het mogelijke gevolg kan wezen van ons vaste besluit om Oostenrijks door verdragen gevestigde regten in Italie tegen elke aanranding te verdedigen.

» Te dezen aanzien moet het onzes inziens voorzeker van hoog belang zijn in Europa de stellige overtuiging gevestigd te weten, dat het naauw verbonden Duitschland zulk eene aanranding niet gedoogen zal.

» Wij leiden echter daaruit niet af, dat het geschikte oogenblik voor beraadslagingen in Frankfurt en voor bepaalde besluiten van den Duitschen Bond reeds zoude verschenen zijn. Ten deze moet zoowel op de vermoedelijke uitwerking naar buiten als op de inwendige gesteldheid van den Bond veelzins acht geslagen worden; overwegingen, wier natuurlijke invloed ons voor het tegenwoordige eerder doet overhellen tot het gevoelen, dat eene uitdrukkelijke oorlogsgemeenschap van Duitschland met Oostenrijk niet de verbindende, bij de Bondswetten voorgeschreven vormen zou moeten aannemen, zoo lang het aanwezen der gebeurlijkheid, voor welke die gemeenschap moet plaats hebben, niet bepaald vast staat. Intusschen zal de verzekering wel overbodig zijn, dat het gevoelen, hetwelk ten aanzien van dit gewigtig punt bij onze bondgenooten mogt bestaan, reeds bij voorraad op onze ernstige aandacht en bereidwillige overweging kan rekenen.

» Daarentegen komt het ons nu reeds als bepaald wenschelijk voor, dat de Duitsche regeringen de gevoelens, waardoor zij tegenover de onmiskenbare gevaren der toekomst bezield zijn, als leden van een groot geheel aan elkander mededeelen en zich door eene vaste overeenstemming voorbereiden om op het gepaste tijdstip, hetzij tegen Sardinie, hetzij tegen Frankrijk, hetzij tegen die beide regeringen te gelijk, eenparig eene naar de omstandigheden berekende en nadrukkelijke taal te voeren. Wij zullen met levendige belangstelling en warme erkentelijkheid de verzekering ontvangen dat onze bondgenooten in deze onze zienswijze deelen, en dat met name de regering, bij welke gij de eer hebt geaccrediteerd te zijn, van haren kant geneigd is mede te werken, opdat voor het gemeenschappelijk handelen van Oostenrijk en Duitschland, *voor zoo veel de zaak zelve betreft*, volledige zekerheid gegeven worde, een resultaat welks goede gevolgen vooral door de keuze van het geschikte tijdstip en van de meest gepaste vormen zouden verzekerd worden.

» Ontvang enz.

» Buol."

ITALIE.

De *Wiener Zeitung*, het officiele blad van het Oostenrijksche gouvernement, behelst in haar nommer van gisteren een artikel betrekkelijk de ontruiming van den Kerkelijken Staat, van hetwelk de hoofdinhoud door den telegraaph wordt medegedeeld. Daarin wordt gezegd dat de Oostenrijksche troepen uit den Kerkelijken Staat teruggeroepen zullen worden, zoodra een daartoe strekkend aanzoek van het pauselijke gouvernement, welks afzending door den telegraaph aangekondigd is, bij het Weener kabinet zal ontvangen zijn. Het was toch alleen op verzoek van den Paus en tot handhaving der openbare orde, dat de inlegering van Oostenrijksche troepen in den Kerkelijken Staat plaats had en regtmatig kon plaats hebben; en alzoo, zegt het officiele blad, moet die inlegering ophouden, zoodra zij door de regering van dat land niet langer verlangd en niet meer voor de handhaving der orde noodig geacht wordt.

— Men weet dat te Piacenza, in het hertogdom Parma, een Oostenrijksch garnizoen ligt. In berigten uit Turyn wordt verzekerd dat dit garnizoen in den laatsten tijd aanmerkelijk vermeerderd is; het zou thans, zoo die opgaven niet overdreven zijn, uit twaalf duizend man bestaan.

— Blijkens berigten uit Napels van den 1sten dezer wist men toen aldaar niet juist, hoe het met den Koning, die zich nog te Bari bevond, gesteld was. Sommigen zeiden dat zijne ziekte veel was verergerd; en zelfs was eene wijle het gerucht van zijn overlijden in omloop geweest. Deze onzekerheid, gepaard aan de afwezigheid van den Koning en van zijne voornaamste raadslieden en aan de oorlogspellende geruchten, belemmerde en stremde schier den gang der regeringszaken, en had ook op het handelsverkeer en de algemeene bedrijvigheid eenen nadeeligen invloed.

TURKIJE.

Berigten uit Konstantinopel van 23 Februarij jl. melden dat er bij de Turksche bewindslieden weder groote bezorgdheid heerschte wegens de blijken van gisting en weerspannigheid onder de Christen-bevolking der noordelijke gewesten van Europeesch Turkije, — dat er in het Turksche ministerie zelf groote oneenigheid bestond, en dat deze, naar het zich liet aanzien, waarschijnlijk op vergrooting van Frankrijks invloed zou uitloopen. Bepaaldelijk werd gezegd dat de zetel, die in het kabinet door de aftreding des ministers van financien open is gevallen, bezet zou worden met iemand die aan Frankrijks staatkunde toegedaan is.

Dezelfde berigten zeggen dat de Oostenrijksche overheden nog steeds weigerden de door de Moldavische regering afgegeven reispassen als geldig te erkennen, dewijl zij daar het hoofd de woorden „Vereenigde Donaulanden" voeren. Deze benaming is, gelijk men weet, door de Parijsche conferentie zelve gebezigd en uitdrukkelijk gewettigd, waar het gezamenlijke aangelegenheden van Moldavie en Wallachye geldt.

RUSLAND.

Zoo men de jongste berigten uit Konstantinopel gelooven mag, werden in het zuiden van Rusland krijgstoerustingen op eene groote schaal gemaakt. Daar ter stede werd dezer dagen verzekerd dat er in Rusland naar den kant der Donau-Vorstendommen reeds zestig duizend man troepen vereenigd waren en dat het Russische leger in Georgie op de sterkte van honderd duizend man gebragt werd.

NASCHRIFT.

Volgens een officieel artikel in den Franschen *Moniteur* van heden, zal de Keizer zich bepalen tot het verdedigen van Piemont tegen elken aanval van de zijde van Oostenrijk. Al hetgeen door het dagblad *la Presse* is verspreid is als hersenschimmig aan te merken; terwijl als ongegrond moet worden beschouwd het van vele zijden aangekondigde met opzigt tot de aanzienlijke wapeningen. De geruchten wegens den oorlog zijn derhalve uit de lucht gegrepen, en een en ander kan tot geruststelling der gemoederen strekken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 5den Maart* 1859.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Maart.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte boven of beneden de nul der oude schaal.	In 24 uren: Tijdstip.	gewassen.	gevallen.
4	BOVEN-RHIJN	*Keulen,*	+ 37.94	+ 2.09	8 ure	0.07	"
4	WAAL	*Nijmegen,*	+ 8.09	+ 1.87	8 "	"	0.01
4	NEDER-RHIJN	*Arnhem,*	+ 8.15	+ 1.24	8 "		
4	GELDERSCHE IJSSEL	*Westervoort,*	+ 8.69	+ 1.32	8 "		
3		*Maastricht,* (brug)	+ 42.93	+ 0.73	8 "	"	0.05
3	BOVEN-MAAS	*Maastricht,* (hoofdsluis)	+ 42.47		8 "	"	0.05
4		*Grave*	+ 6.60	+ 1.75	8 "	"	0.05
4	NIEUWE MAAS	*Brielle*	+ 0.65 — 0.75		H. W. L. W.	" 0.12	0.19 "

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

Aanbesteding van verschillende behoeften en materialen ten dienste van de Directie der Marine te Vlissingen.

De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op Woensdag den zestienden Maart 1859, aan de minstaanmenenden te doen Aanbesteden de levering van de hierna te vermelden verschillende behoeften en materialen, ten dienste van de Directie der Marine te Vlissingen, te weten:

1 Wagenschot, Roosterlatten enz.;
2 Eikennagels;
3 Rigasche balken;
4 Dennen } masten;
5 Vuchten }
6 Dekdeelen;
7 } Greenen { balk- en Noorsche deelen; ribben, schrooten en latten;
8 }
9 Vuren } deelen;
10 Dennen }
11 IJpen- en Esschenhout;
12 Aajahout en Pokhout;
13 IJzer in staven en platen;
14 Gemaakt ijzerwerk;
15 Geel koper in bladen en soldeer-;
16 Rood en geel koper in staven;
17 Tin;
18 Blik;
19 Lood;
20 IJzeren spijkers;
21 IJzerkramerij;
22 Gereedschappen;
23 Vijlen en het verkappen van vijlen;
24 Moscovisch Pek;
25 Verwwaren;
26 Loodwit;
27 Scheepsglas;
28 Steen;
29 Kalk en Zand;
30 Stockholmsen Teer;
31 Graauwdoek;
33 Vlaggedoek;
34 Zeil- en bindgaren;
35 Stearine-kaarsen;
36 Huiden of Leder;
37 Reuzel;
38 Roet;
39 Borstelwerk enz.;
40 Papier;
41 IJzeren ballast,

Brengt ter kennis van de gegadigden, dat de inschrijvingsbiljetten, op gezegeld papier geschreven, voor of uiterlijk op Woensdag den zestienden Maart 1859, des middags voor twaalf ure, franco aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd.

De biljetten zullen moeten bevatten eene naauwkeurige opgave van de prijzen, voluit geschreven, waarvoor men de levering van ieder der op het bestek voorkomende artikelen wil aannemen, alsmede het totaal bedrag van het geheele bestek. Voorts zullen de biljetten duidelijk moeten vermelden de namen der inschrijvers en die hunner borgen met hunne woonplaatsen, terwijl op het adres de benaming en het nommer van het bestek, waarop de inschrijving geschiedt, zal moeten worden aangewezen.

Inschrijvingsbiljetten, welke op ongezegeld papier geschreven zijn, zullen niet in aanmerking worden genomen, noch ook die waarin doorhalingen, veranderingen of bij-condities zijn gemaakt geworden.

De voorwaarden waarop deze aanbesteding zal geschieden, liggen ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Willemsoord en te Vlissingen, ten burele van de Commissarissen des Konings in de provincien Noordbrabant en Gelderland, alsmede ter Secretarie van het Gemeentebestuur te Rotterdam en te Dordrecht; terwijl, voor zoover de aan te besteden houtwaren betreft, de daartoe betrekkelijke bestekken ook nog ter visie liggen ten kantore van den Commissaris des Konings in de provincie Overijssel.

's Gravenhage, den 2den Maart 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *Oostelijke pyramidale Ton van den Banjaard*, welke blijkens aankondiging van den 5den dezer van haar ankertuig was weggeslagen, is herplaatst.

's Gravenhage, den 14den Februarij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Tonnen opgenomen in het vaarwater langs de vlakte van Ooltgensplaat.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat het vaarwater langs het havenhoofd van *Ooltgensplaat*, over de *oude vlakte* naar het *Hollandsch diep*, zoodanig is verschuurd, dat het onbevaarbaar is geworden en dat mitsdien de navolgende verandering in de ligging der tonnen aldaar is gebragt:

1°. de *roode* ton N°. 10, den ingang van dat vaarwater aangewezen hebbende, verandert in eene *witte*;
2°. *opgenomen de witte* tonnen N°. 10, 11 en 12.

Zoodat tot het passeren dier *vlakte* van *het Krammer* naar *het Hollandsch diep* thans uitsluitend wordt aangewezen het daartoe betonde *Nieuwe of Hilleget*, langs *Dintel* ingaande.

's Gravenhage, den 19den Februarij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

De Verificateur der Comptabiliteit van de Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen voor de Provincien Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel, residerende te Arnhem, zal op Woensdag den 16den Maart eerstkomende, des voormiddags 11 ure, aan den hoogsten inschrijver, volgens aan zijn Bureau van Verificatie, wijk F, n°. 80, dagelijks ter lezing liggende condities, Verkoopen:

eene hoeveelheid Gescheurd en ééníg Graauw en Bordpapier.

Arnhem, 3 Maart 1859.

De Verificateur voornoemd,
C. C. VAN VLOTEN.

OPENBARE AANBESTEDINGEN.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Gorinchem zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden het eenjarig onderhoud:

1°. van Metsel- en Timmerwerken;
2°. van Aardewerken en Beplantingen;
3°. van de Werken te Everdingen en aan het Spoel;
4°. van de Werken bij Asperen, en
5°. het op tarief Herstellen van Bekleedingsmuren;

alles onder het beheer der Genie te Gorinchem.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden Dingsdag den 8sten Maart 1859, des voormiddags ten 11 ure, in den Doelen te Gorinchem, alwaar 8 dagen te voren de Bestekken zullen liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Gorinchem.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Heden, den derden Maart achttien honderd negen en vijftig, heb ik *Johannes Kulderij Az.*, geadmitteerd en beëedigd Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Middelburg, behoorlijk over het loopende dienstjaar gepatenteerd, bij acte van den drie en twintigsten October 1800 acht en vijftig, onder n°. 663, ten verzoeke van *Moenica Landman*, Naaister, wonende te Middelburg, aan geen patent subject, geadmitteerd gratis geding te voeren bij geregistreerde beschikking der Arrondissements-regtbank te Middelburg van den zesden September 1858, voor wie in regten zal occuperen de Procureur *Johannis Martinus Brieve*, wonende te Middelburg in de Vlissingsche straat, K, n°. 44, ten wiens kantore domicilie wordt gekozen, krachtens verlof door de Arrondissements-regtbank te Middelburg, den zestienden Februarij jongstleden uitgesproken, geregistreerd,

voor de *tweede maal* Gedagvaard:

Ole Petter Amundsen, van beroep Zeeman, Echtgenoot der Requirante, laatst met haar wettige woonplaats gehad hebbende te Middelburg, thans afwezig, mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der vergaderplaats van de Arrondissements-regtbank te Middelburg, alsmede aan het Huis der Gemeente aldaar, terwijl ik een tweede afschrift van hetzelve heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelve Regtbank, welke het oorspronkelijke met *gezien* heeft geteekend, en voorts nog bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant* en in de *Middelburgsche Courant*, als zijnde de daartoe bij voormeld verlof aangewezen nieuwspapieren,

Om op Woensdag den vijftienden Junij 1859, des voormiddags ten tien ure, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te Middelburg, gehouden wordende in eene der benedenzalen van het Gemeente-Raadhuis aldaar; — ten einde:

aangezien de Eischeres te Middelburg den 17den October 1845 met den Gedaagde is in den echt getreden, en zij aldaar hunne gemeene woonplaats hebben gehad;

aangezien de Gedaagde den laatsten Augustus 1852 als Matroos is aangemonsterd aan boord van het te Antwerpen thuis behoorend Belgisch Pleitschip, genaamd *Catharina*, Kapitein *Michelsen*, bestemd naar Hull, naar welke haven dat vaartuig den vierden September daaraanvolgende is vertrokken;

aangezien gezegd vaartuig de bestemmingsplaats gelukkig heeft bereikt, en van daar de terugreis heeft aanvaard met dezelfde bemanning als was aangemonsterd, doch dat het in den namiddag van den zevenden October 1852 op de buitenbanken bij Brouwershaven, » bij eenen storm uit het Noordwesten met aanhoudende zware buijen en hooggaande zee, na kortstondig aan den grond te zijn geweest, op het Nieuwe Zand met man en muis is vergaan;"

aangezien de Gedaagde niets meer van zich heeft doen hooren, en hoewel met zekerheid kan worden gesteld, dat hij bij gezegde schipbreuk zijn graf in de golven heeft gevonden, dit evenwel naar regten onvoldoende is om haar Huwelijk als door den dood ontbonden te doen beschouwen;

aangezien hier het geval bestaat, voorzien bij de art. 549 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, en de termijnen vastgesteld bij de wet van 9 Julij 1855 (*Staatsblad* n°. 76) zijn verstreken;

aangezien het geposeerde in regten zal worden bewezen;

aangezien de Eischeres alzoo bevoegd is vergunning te vragen een ander Huwelijk aan te gaan;

aangezien de Gedaagde ingevolge van een door voormelde Regtbank bij beschikking van den zesden October 1858 bij geregistreerd Exploit van mij Deurwaarder van den eersten November daaraanvolgende, op de wijze daarbij omschreven, voor de eerste maal is Gedagvaard, om op den zestienden Februarij 1859 voor dezelve Regtbank te verschijnen, ten einde daarbij omschreven; zonder dat noch de Gedaagde, noch iemand van zijnentwege op die Dagvaarding is verschenen, ten gevolge waarvan aan de Eischeres bij het Vonnis in het hoofd dezer vermeld, is verleend acte van niet-verschijning van den Gedaagde, met verlof tot het doen dezer tweede openbare Dagvaarding, op den voet en wijze als bij het vroeger door de Regtbank verleende verlof is omschreven,

Aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde verder aanzeggende, dat ingeval noch hij, noch iemand van zijnentwege voor hem op deze dagvaarding bij vooraf gestelden Procureur mogt opkomen en alzoo niet behoorlijk van zijn aanwezen mogt blijken, door de Eischeres zal worden geconcludeerd, dat haar daarvan zal worden verleend Acte, en tevens verlof tot het doen eener derde dergelijke Dagvaarding, alles onder voorbehoud om later te concluderen tot het verleenen der vereischte vergunning, en met reserve van kosten.

De kosten zijn, onbegrepen redactie, registreren en de plaatsing in de nieuwspapieren, in debet vijf gulden veertig cents.

J. KULDERIJ *Az.*, *Deurwaarder.*

Gezien bij Ons Officier van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te Middelburg, den 3den Maart 1859. (Get.) *van Nispen.*

In debet geregistreerd te Middelburg, den 3den Maart 1859, deel 80, folio 129 recto, vak 3, twee bladen zonder renvooi, regt 80 cents met de 38 opcenten f 1.10⅘. De ontvanger, (get.) *Ruhl.*

[Kosteloos.]

OPROEPING.

De bekende en onbekende Schuldeischers in den Boedel van *Ruurd Sijbrens de Swart*, Grofsmid te Rinsumageest, en diens overleden Huisvrouw *Tetje Jans Vellenga*, wier Nalatenschap onder het voorregt van Boedelbeschrijving is aanvaard, worden bij deze Opgeroepen op Zaturdag den 21sten Mei 1859, des voormiddags ten 10 ure, ten Kantore van den Notaris *W. van Riesen*, te Dantumawoude, ten einde aan te hooren de Rekening en Verantwoording van het over die Boedel en Nalatenschap gevoerd beheer, en hunne Schuldvorderingen te ontvangen, voor zoo verre het bedrag van de voorzegde Boedel en Nalatenschap toereikende zal zijn.

*** Een ieder die iets verschuldigd is aan of te vorderen heeft van de Nalatenschap van wijlen den heer *Sjoerd Spree*, in leven Ontvanger van 's Rijks Belastingen, gewoond hebbende en overleden te Leeuwarden, en daarvan nog geen op- of aangave heeft gedaan, wordt verzocht, zulks nog te doen ten huize van den heer *H. W. Spree*, te Leeuwarden, vóór den 20sten Maart 1859.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

ZATURDAG 5 MAART 1859.

Amsterdam.

	pCt			
NEDERL. W. Sch.	2½	62½	62⅞	—
Dito dito	3	75	—	—
Dito dito	4	96½	96⅝	—
Syndicaat	3½	—	—	—
Handel-maatsch.	4½	141⅛	—	—
BELGIE. Bij *Roth. schild*	2½	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	103	103¼	—
Dito 1828–1829	5	101¾	—	—
Dito 1840	4	—	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854	5	95½	95¾	—
Dito 1855	5	99¾	100	99⅞
Engelsche	4½	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans	1½	29⅝	29⅞	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	42¾	—	—
Binnenlandsche	3	40	40³⁄₁₆	—
PORTUG. Te Lond.	3	44⅜	44⅝	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852	5	63¼	64¼	—
Dito Zilv. Nation.	5	65½	66¼	66⅞
Dito Zilver 1849–1854	5	74¾	75¼	—
Dito 1847-1852	2½	33	33⅛	—
MEXICO. Londen	3	—	—	—
GRENADA id.	2¾	—	—	—
VENEZUELA id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

London.

Consols	3	pCt.	95¾
Mexico			20
Dito	3	»	19⅝
Spanje	1½	»	29½
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	67¾
Nat. Metalliek	5	»	69¾
Binnenl. Spanje	3	»	40¼
Spanje	½	»	28¾
Credit Prost.			260

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	68.55
Fr. Créd. Mob.			780
Binnenl. Spanje	3	»	39½
Spanje	1½	»	29½
Russische Spoorwegen			508.75

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	—
Idem Nationaal			—
Wissel Londen			—

Van Weenen is geene notering ontvangen.

STAAT van de voornaamste Katoenen Goederen, waarvoor ter verzending naar Nederlandsch Indië, gedurende de maand Februarij 1859, Certificaten van Oorsprong bij het Departement van Koloniën zijn geviseerd.

Ongebleekte en Gebleekte Goederen.

Uitgezonden door	MADAPOLLAMS.							CALICOTS.						
	4/4	9/8	5/4	6/4	6½/4	7/4	8/4	4/4	9/8	5/4	6/4	6½/4	7/4	8/4
	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.
de Ned. Handel-Maatschappij.	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
den partic. Hand.	»	800	5500	17200	300	3600	400	»	100	2625	9700	»	700	»

Uitgezonden door	SHIRTINGS. ONGEBLEEKTE.			SHIRTINGS. GEBLEEKTE.			Witte gewerkte Shirtings.	Drillings.	Longcloths.	Cambrics.	Diemets.	Marseilles.	Oogjesgoed.	TAFEL- EN SERVETGOED.		Garens.	Zakken.	Moltondekens.	Jeans.	Gewerkte en gestreepte witte Katoenen.
	5/4	6/4	7/4	5/4	6/4	7/4														
	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stukk.	Stellen.	Pikols.	Stuks.	Stuks.	Stukk.	Stukk.
de Ned. Handel-Maatschappij.	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
den partic. Hand.	480	1700	»	700	2450	»	»	2955	»	»	340	»	»	40	»	»	12100	9680	100	»

Adrianopel-roode Goederen.

Uitgezonden door	Garen.	Garen.	Garen.	Effen rood stukgoed.	Effen roode gewerkte Shirtings.	Gedrukt stukgoed.	Sarongs.	Kain-pandjangs.	Slendangs.	Tjindies.	Spreijen.	Doeken.
	Pikols.	Wrongen.	Ponden.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Corges.	Corges.	Corges.	Corges.	Corges.	Dozijnen.
de Ned. Handel-Maatschappij.	120	»	»	»	»	»	25	25	»	»	»	»
den partic. Hand.	25	»	»	5306	»	»	»	»	»	»	»	»

Gedrukte Goederen.

Uitgezonden door	Gedrukt stukgoed.	Sarongs.	Kain-pandjangs.	Slendangs.	Tjindies.	Kembings.	Spreijen.	Doeken.
	Stukken.	Corges.	Corges.	Corges.	Corges.	Corges.	Corges.	Dozijnen.
de Ned. Handel-Maatschappij.	»	»	»	»	»	»	»	»
den partic. Hand.	4000	1530	2455¹³⁄₂₀	825	»	»	120	1599⅙

Geverwde Goederen.

Uitgezonden door	Garen.	Garen.	Blaauwe Drillings.	Zwarte Drillings.	Salemporis.	Effen zwart stukgoed.	Effen Oranje stukgoed.	Diverse kleuren stukgoed.	Gewerkte Shirtings.	Nicanias.
	Pikols.	Wrongen.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Stukken.
de Ned. Handel-Maatschappij.	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
den partic. Hand.	»	»	»	»	800	»	»	»	»	250

Weefgoederen.

Uitgezonden door	Grove Cotonetten.	Ginghams.	Japansch Linnen.	Broekenstoffen.	Breede Sarongs.	Boeginesche Sarongs.	Kain-pandjangs.	Slendangs.	Doeken.	Vrieschbont.
	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Stukken.	Corges.	Corges.	Corges.	Corges.	Dozijnen.	Stukken.
de Ned. Handel-Maatschappij.	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
den partic. Hand.	50	260	»	»	25	280	»	»	»	»

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.